

F. t. l. om nationalparker

først kunne udpeges, når bestyrelsen har nedsat det lokale nationalparkråd.

Det forudsættes, at alle medlemmer af bestyrelsen, såvel myndighedsrepræsentanterne som repræsentanter fra organisationerne i videst mulige omfang har lokal tilknytning.

Til § 13

Efter lovforslaget skal nationalparkens daglige drift og betjening af bestyrelsen forestås af et sekretariat.

Sekretariatets opgaver vil omfatte sekretariatsbetjening af bestyrelsen, udarbejdelse af udkast til nationalparkplan, forhandling med lodsejere om driftsomlægning og naturpleje, magelæg, arealerhvervelser, koordinations med myndigheder, regnskab og økonomi mm.

Beslutningen om, hvor sekretariatet skal placeres, og hvordan det skal organiseres, er nationalparkbestyrelsens. Det forudsættes, at bestyrelsen i den forbindelse tager hensyn til, hvor det ud fra administrative hensyn er mest hensigtsmæssigt at placere sekretariatet. I nationalparker, hvor staten ejer væsentlige dele af arealerne, vil det ofte være hensigtsmæssigt, at sekretariatsopgaverne løses af det lokale statsskovedistrikt. Ligesom det i tilfælde, hvor størstedelen af arealerne i en nationalpark ejes af en kommune, vil være mest hensigtsmæssigt at placere sekretariatet i den kommune.

Som det er beskrevet i bemærkningerne til § 11 skal fonden følge de almindelige regler om vederlæggelse til bestyrelsesmedlemmer mv., som er nævnt i bemærkningerne til lovforslagets § 11.

Lovforslaget giver mulighed for, at nationalparkbestyrelsen bemyndiger bestyrelsesformanden og sekretariatet til at træffe afgørelser og beslutninger på bestyrelsens vegne i et nærmere bestemt omfang. Det kan være daglige spørgsmål i forbindelse med den almindelig drift, f.eks. indsendelse af projektansøgninger, personalespørgsmål, indgåelse af aftaler med lodsejere eller erhvervsdrivende mv., krav om tilbagebetaling af tilskud ved misligholdelse af aftaler, kontakt med myndigheder eller besvarelse af henvendelser fra borgere.

Til § 14

Forslaget fastlægger de virkemidler, som fonden har til rådighed for at realisere nationalparkplanen. En nationalpark, der oprettes efter lovforslaget, vil omfatte både offentligt ejede og privatejede arealer. Hverken selve udpegningen af nationalparken eller vedtagelsen af nationalparkplanen vil have umiddelbar retsvirkning for lodsejere.

Det er frivilligt for den enkelte lodsejer at deltage i drift og udvikling af nationalparken. Fondsbestyrelsen har ingen tvangsbeføjelser overfor lodsejerne i nationalparken.

Alle de beskrevne virkemidler er således frivillige, og aftaler mellem fonden og ejere om særlig drift og pleje vil derfor være et af de vigtigste midler til at gennemføre planen.

Som det fremgår af forslaget, kan fonden købe og sælge fast ejendom inden for formålet med nationalparken. Fonden kan herunder opkøbe arealer, inden for som udenfor nationalparken, som den kan bruge til magelæg eller jordfordeling, med henblik på senere gennemførelse af f.eks. naturgenopretningsprojekter i nationalparken.

Der vil være tale om aftaler med forskelligt indhold for de enkelte ejendomme, men typisk vil det være aftaler om, at tale eller opretholde en bestemt tilstand eller aftaler om, at arealet skal drives på en bestemt måde. Andre aftaler kan indeholde særlige bestemmelser om offentlighedens adgang på arealer, hvor offentligheden ikke ellers har ret til at færdes efter lovgivningens almindelige regler. Der kan ikke indgås aftaler, der begrænser offentlighedens adgang i forhold til naturbeskyttelseslovens regler.

Den betaling, der vil kunne gives ved indgåelse af varige aftaler, vil svare til det tab, som ejeren vil have ved den aftalte drift eller foranstaltning. Som udgangspunkt må det beregnes på samme måde som engangserstatninger ved påbud efter naturbeskyttelseslovens regler om gennemførelse af Natura 2000-planer. Disse erstatninger beregnes som nedgangen i ejendommens handelsværdi før og efter projektets gennemførelse.

Det er forudsat, at der i forbindelse med indgåelse af sådanne aftaler stilles vilkår om, at fonden får de oplysninger om ejendommen, som er nødvendige for at påse, om aftalen opfyldes, og at fonden uden retskendelse får adgang til ejendommen for at føre tilsyn.

Det forudsættes, at fonden ikke skal indgå aftaler, som kunne være gennemført via eksisterende ordninger, men at den primært skal kunne indgå varige aftaler om naturpleje, som ikke ville være blevet gennemført med støtte fra eksisterende ordninger.

I lighed med de aftaler, som indgås efter reglerne i naturbeskyttelsesloven om opfyldelse af Natura 2000-planen, kan fonden lade aftaler tinglyse på den pågældende ejendom uden ejerens medvirken. Med tinglysningen sikres, at kommende erhververe af ejendommen vil være bekendt med aftalen og de heri indeholdte betingelser, herunder for modtaget tilskud.